

ARHITEKTONSKE BARIJERE U SPORTSKIM OBJEKTIMA GRADA RIJEKE

Vita Košpić¹, Jasna Lulić Drenjak¹

¹ Fakultet zdravstvenih studija Sveučilišta u Rijeci

Sažetak

Kada se govori o osobama s invaliditetom, najčešće ih se definira kao osobe s trajnim ograničenjem u obavljanju neke fizičke, ali i psihičke funkcije. Njihov invaliditet posljedica je oštećenja: vida, sluha, govorno-glasovne komunikacije, mišićno-koštanog sustava, središnjeg živčanog sustava i perifernog živčanog sustava. Ovisno o vrsti i težini oštećenja, osoba će se koristiti ortopedskim pomagalom kao što su: invalidska kolica, štake, štap, ortoza, proteza itd. Zgrade i objekti trebaju biti uređeni u skladu s time.

Cilj istraživanja bio je ustanoviti koliko su sportski objekti u gradu Rijeci prilagođeni osobama s invaliditetom. Na osnovi „Pravilnika o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti“ iz 2006. godine, određene su arhitektonske komponente koje su bilježene u 15 sportskih objekata. To su: pristup s prometnice i ulaz, komunikacije (dizalo, rampe, podizna platforma), pristup gledalištu i terenu te WC.

Rezultati pokazuju kako 66,67% riječkih sportskih objekata ima potpuno prilagođen pristup s prometnice i ulaz. Ustanovljeno je kako 42,86% ima potpuno prilagođene komunikacije, a isti taj postotak sportskih objekata uopće nema prilagođene komunikacije. Tek 28,57% sportskih objekata omogućuje osobama s invaliditetom neometan pristup gledalištu ili terenu. Čak 50% sportskih objekata nema WC uređen za osobe s invaliditetom, dok nešto manji postotak 42,86% ima prilagođen WC sukladno propisima. Ovi brojevi ukazuju na potrebu za napretkom i modernizacijom riječkih sportskih objekata te potrebno dizanje svijesti društva o kvalitetnijem uključivanju osoba s invaliditetom u svakodnevne sportske aktivnosti.

Ključne riječi: sportski objekti, osobe s invaliditetom, grad Rijeka

1. Uvod

Svjetska zdravstvena organizacija je Međunarodnom klasifikacijom oštećenja, onesposobljenosti i ometenosti iz 1980. godine definirala ova tri pojma (1). Oštećenje (eng. *impairment*) predstavlja bilo kakav gubitak ili odstupanje od normalne psihičke, fiziološke ili anatomske strukture ili funkcije. Onesposobljenost ili invaliditet (engl. *disability*) je bilo kakvo ograničenje ili nedostatak sposobnosti za obavljanje neke aktivnosti na način ili u opsegu koji se smatra normalnim za ljudsko biće. Ometenost (engl. *handicap*) je pojam socijalnog karaktera, a rezultira iz oštećenja ili invaliditeta koje osobu ograničava ili joj onemogućuje ispunjenje njene prirodne uloge u društvu (1).

Postoje brojne definicije osoba s invaliditetom. Prema Zakonu o Hrvatskom registru o osobama s invaliditetom, one su definirane kao osobe s trajnim ograničenjem, smanjenjem ili gubitkom sposobnosti izvršenja neke fizičke aktivnosti ili psihičke funkcije primjerene životnoj dobi, nastale kao posljedica oštećenja zdravlja (2).

Sport uvelike pridonosi mentalnom zdravlju i kvaliteti života onesposobljenim osobama (3). On budi osjećaj zadovoljstva, kako u rehabilitaciji tako i u zajednici. Pridonosi samopouzdanju i boljoj slici o sebi, a istraživanjima je dokazano kako je razina samopouzdanja kod sportaša s invaliditetom i sportaša opće populacije poprilično jednaka.

U talijanskom istraživanju Gioie i sur. iz 2006. sudjelovalo je 137 osoba s oštećenjem kralježničke moždine, a rezultati su pokazali značajne razlike u stopi tjeskobe/depresije među osobama u kolicima sedentarnog načina života i onih koji se bave sportom (osobe u kolicima sedentarnog načina života pokazivale su višu razinu tjeskobe) (3). Ove činjenice ukazuju na važnost bavljenja sportom osoba s invaliditetom. Stoga je bitno da imaju omogućen i prilagođen pristup sportskim objektima.

Prema službenoj stranici grada Rijeke, pristup sportskim objektima koji su pod tvrtkom Rijeka sport, prilagođen je osobama s invaliditetom (4). Međunarodno udruženje za sportske i rekreacijske objekte i Međunarodni olimpijski odbor organiziraju arhitektonske natječaje i dodjeljuju nagrade određenim sportskim i rekreacijskim objektima. 2009. je u Kölnu Bazanima Kantrida uručena brončana medalja za prilagođenost arhitektonskog uređenja osobama s invaliditetom (5).

2. Arhitektonske barijere u sportskim objektima grada Rijeke

Pregledom sportskih i rekreacijskih objekata u gradu Rijeci nastojalo se uvidjeti koliko su oni prilagođeni osobama s invaliditetom, odnosno koliko arhitektonske barijere u njima ograničavaju normalno funkcioniranje ovih osoba. Kako bi osobe s invaliditetom mogle ostvariti svoje ciljeve i pokazati svoje mogućnosti, ipak bi im trebalo biti omogućeno osnovno kretanje. Osnovama se i mogu nazvati komponente koje su se bilježile u istraživanju – pristup objektu s prometnice, ulaz, pristup terenu i gledalištu, komunikacije te WC. Osoba ne mora nužno sudjelovati u sportskim aktivnostima, ali može prisustvovati kao podrška članu obitelji ili klubu za koji navija. Poražavajući je osjećaj kada se to ne može zbog vanjskih, točnije arhitektonskih barijera.

U 15 riječkih sportskih objekata pregledavale su se gore navedene komponente. Svrstane su u tablicu pod kategorije: prilagođeno, djelomično prilagođeno te neprilagođeno. Ustanovljeno je kako 66,67% sportskih objekata ima u potpunosti prilagođen pristup s prometnice i ulaz za osobe s invaliditetom. Svega 20% ima djelomično prilagođen pristup, a 13,33% ima neprilagođen pristup. To znači da će osobe s invaliditetom već pri ulazu u nekim sportskim objektima imati poteškoća ili neće moći biti samostalne. U neke nažalost neće moći ni ući.

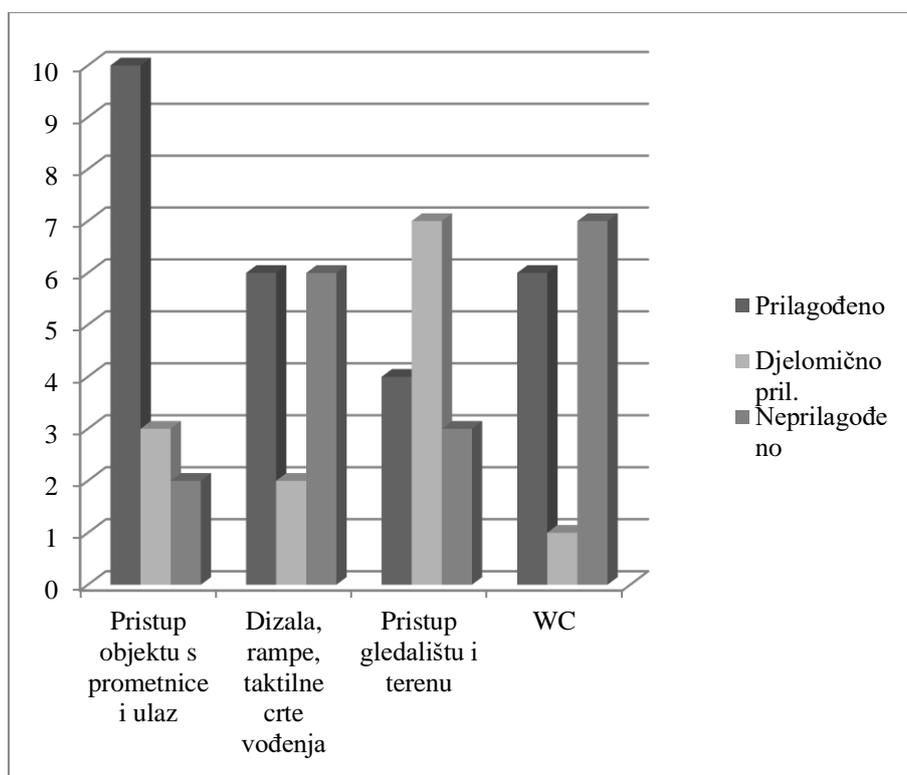
Komunikacije koje uključuju prilagođene hodnike, dizala, podizne platforme, rampe, taktilne crte vođenja itd. važne su u kretanju sportskim objektima, svladavanju visinskih razlika ili u praćenju puta. Ako su arhitektonski potrebne, određene bi komunikacije trebale biti dijelom objekata. Ustanovljeno je kako je 42,86% sportskih objekata u Rijeci u potpunosti omogućilo komunikacije osobama s invaliditetom (ili zbog iste razine/vanjskog terena nisu bile potrebne). Isti taj postotak (42,86%) sportskih objekata nema prilagođene komunikacije (npr. 44 hodnik) ili ih uopće ne posjeduje, a trebao bi (npr. rampe, dizala, taktilne crte vođenja). Ostatak komunikacija (14,28%) je djelomično prilagođen.

Pristup gledalištu, odnosno terenu jedna je od najvažnijih stvari zbog kojih se uopće dolazi u neki sportski i rekreacijski objekt. Zato bi trebao biti prilagođen osobama s invaliditetom. Međutim, tek 28,57% svih sportskih objekata ima u potpunosti prilagođen pristup gledalištu, odnosno terenu. Djelomično prilagođenih je točno 50%, a neprilagođenih 21,43%. Ova statistika ukazuje na to da u nekim objektima ove osobe ili neće moći pristupiti gledalištu, ili terenu, ili ni jednome. To smanjuje mogućnost izbora sportske aktivnosti neke osobe ili ju ograničava u davanju podrške. U slučaju da joj je blizu baš taj objekt koji nije prilagođen, osoba

s invaliditetom onda mora birati udaljenije sportsko rekreacijske centre, što je dodatno frustrirajuće.

Posljednja komponenta koja se bilježila bio je WC. On je jedan od osnovnih dijelova svake zgrade i svaki čovjek ima fiziološku potrebu za istim. Treba misliti na to da su nekima invalidska kolica osnovno sredstvo kojim se dolazi do WC-a i da je potrebno osigurati prostor u kojemu će osoba obaviti transfer, moći se kretati, spustiti i podignuti. Zato su propisane obavezne dimenzije, npr. visina kvake, udaljenost WC školjke od umivaonika i vratiju te obavezna dva držača. Manje od 50% objekata ima u potpunosti prilagođen WC (42,86%). Zabrinjavajuća je činjenica da čak 50% sportskih objekata uopće nema prilagođen WC za osobe s invaliditetom, a 7,14% ima djelomično prilagođen WC.

Stupčasti dijagram: Pristupačnost sportskih objekata osobama s invaliditetom

Ono što se dalo primijetiti tijekom istraživanja je povezanost prilagođenosti sportskog objekta osobama s invaliditetom i godina izgradnje objekta. Naime, moderniji objekti ili oni koji su naknadno obnovljeni, u potpunosti su prilagođeni ili imaju nadograđene i/ili adaptirane elemente. Atletska dvorana Kantrida izgrađena je 2010. i u potpunosti prilagođena kao i bazeni Kantrida, izgrađeni 2008. Dobar primjer je i Centar Zamet izgrađen 2009. koji je također u potpunosti prilagođen osobama s invaliditetom. Otvoreno igralište Kampus obnovljeno je 2015., a osobe s invaliditetom mogu bez problema sudjelovati u sportskim aktivnostima. Starije građevine su neprilagođenije. Sportsko rekreacijski centar 3. Maj izgrađen je 1985. i pun je arhitektonskih barijera. Boćarski centar Podvežica izgrađen je 1911., ali zadnja obnova bila je 2006. godine kada se nabavila mobilna rampa za osobe s invaliditetom. Sportsko rekreacijski centar Mlaka izgrađen je 1971. godine i nije prilagođen za osobe s invaliditetom kao ni košarkaška dvorana Brajda, izgrađena 2003.

3. Zaključak

Čovjek je biće kretanja. Osobama kod kojih je kretanje ograničeno ili potpomognuto ortopedskim pomagalom arhitektonske barijere predstavljaju problem u svakodnevnom funkcioniranju. Žele li sudjelovati, prisustvovati nekom sportu ili bodriti najdraži klub, moraju imati adekvatan pristup sportskom objektu. Osnovni elementi pristupačnosti su: pristup s prometnice, ulaz u objekt, pristup terenu i gledalištu i WC.

Svi sportski objekti grada Rijeke nemaju u potpunosti prilagođen ulaz za osobe s invaliditetom, a manje od pola obrađenih objekata ima u potpunosti omogućen pristup gledalištu, terenu ili uređen WC. Uočena je povezanost između godine izgradnje i prilagođenosti sportskog objekta. Hrvatska je potpisala Konvenciju o pravima osoba s invaliditetom Ujedinjenih naroda 2007. godine i njome želi poštivati prava osoba s invaliditetom u potpunosti. Pravo osobe s invaliditetom je da kvalitetno provodi svoje slobodno vrijeme, da ulaže u sebe, svoj zdrav duh i tijelo. Ostaje nam nadati se da će u budućnosti biti još novoizgrađenih i adaptiranih postojećih sportskih objekata.

4. Literatura

1. Impairment, Disability and Handicap. Emory University School of Medicine. Dostupno na: <https://med.emory.edu/departments/pediatrics/divisions/neonatology/dpc/impairmentmx.html> Pristupljeno 03.06.2020.
2. Zakon o Hrvatskom registru o osobama s invaliditetom. Narodne novine, br. 64/01.
3. Blauwet C, Willick SE. The Paralympic Movement: Using Sports to Promote Health, Disability Rights, and Social Integration for Athletes With Disabilities. *American Academy of Physical Medicine and Rehabilitation*. 2012;4(11):851-856. Dostupno na: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1016/j.pmrj.2012.08.015>
4. Grad Rijeka. Pristupačni objekti i lokacije za osobe s invaliditetom. Dostupno na: <https://www.rijeka.hr teme-za-gradane/obitelj-i-drustvena-skrb/osobe-sinvaliditetom/osiguravanje-mobilnosti-pristupacnosti/pristupacni-objekti-i-lokacije-zaosobe-s-invaliditetom/> Pristupljeno: 03.06.2020.
5. Rijeka sport. Međunarodna arhitektonska nagrada Bazenima Kantrida. Dostupno na: <https://www.rijekasport.hr/node/212> Pristupljeno 03.06.2020.